

«Ένας θανατοποινίτης ασκητής»: Παρουσίαση του βιβλίου του Μητροπολίτου Ναυπάκτου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Η παρουσίαση του βιβλίου του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου κ. Ιεροθέου, με τίτλο «"Ένας θανατοποινίτης ασκητής" Αλληλογραφία με τον Αντώνιο και τη Σάρρα Άτγουντ» πραγματοποιήθηκε την Τετάρτη 22 Οκτωβρίου 2025, στον Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου Αγρινίου, κατά την απογευματινή εκδήλωση των «Δημητρίων 2025».

Το βιβλίο αυτό καταγράφει την αληθινή ιστορία ενός ανθρώπου, ο οποίος από τα άκρα της ανθρώπινης πτώσης οδηγήθηκε στην πλήρη μεταμόρφωση και θέωση μέσα στην Ορθόδοξη Εκκλησία.

Την παρουσίαση ανέλαβαν η Φιλολόγος κα Ζωή Καντάνη και ο Εκπαιδευτικός κ. Χαρίλαος Σανδαλίδης, ενώ την εκδήλωση πλαισίωσε μουσικά η Γυναικεία Χορωδία του Ιερού Ναού Αγίου Δημητρίου Αγρινίου, υπό την διεύθυνση της κας Γεωργίας Βουλδή.

Μέσα από την ανάγνωση αποσπασμάτων της αλληλογραφίας του Frank Atwood με τον Μητροπολίτη Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου κ. Ιερόθεο, αναφέρθηκαν τα πρώτα χρόνια της ζωής του κεντρικού προσώπου, ο οποίος, αν και προερχόταν από στρατιωτική οικογένεια υψηλού κύρους, παρασύρθηκε από τα ναρκωτικά και βρέθηκε σε κύκλο παραβατικότητας, βιώνοντας σκοτεινές εμπειρίες, όπως παρανομίες, ανηθικότητα και εγκλεισμούς σε φυλακές.

Σύμφωνα με το βιβλίο, ο Atwood κατηγορήθηκε για τη δολοφονία ενός οκτάχρονου κοριτσιού – γεγονός το οποίο ο ίδιος αρνήθηκε μέχρι τέλους – και καταδικάστηκε σε θάνατο. Στην πορεία της φυλάκισής του, μια γυναίκα, η οποία παρακολουθούσε την υπόθεσή του και πίστεψε στην αθωότητά του, ήρθε σε επικοινωνία μαζί του και σταδιακά οδηγήθηκε, μέσα από την πνευματική τους σχέση, στη γνωριμία με την Ορθόδοξη πίστη. Η γυναίκα αυτή έγινε σύζυγός του, με σκοπό – όπως αναφέρεται στο βιβλίο – να στηρίξει τον πνευματικό του αγώνα.

Μέσα στα δεσμά της φυλακής, ο Frank Atwood ήρθε σε επαφή με την Ορθόδοξη παράδοση διαβάζοντας πατερικά κείμενα και θεολογικά έργα. Αφού βαπτίστηκε Ορθόδοξος, έλαβε το όνομα Αντώνιος και αργότερα μετέδωσε την ίδια επιθυμία και στη σύζυγό του, η οποία, εγκαταλείποντας τον προτεσταντισμό, βαπτίστηκε και εκείνη στην Ορθόδοξη Εκκλησία.

Το βιβλίο παρουσιάζει την εντυπωσιακή πνευματική του ανέλιξη: από καταδικασμένος σε θάνατο, έγινε άνθρωπος προσευχής και βαθιάς μετανοίας, ζώντας ζωή μοναχική εντός του κελιού της φυλακής. Παραμονές της εκτέλεσής του, έλαβε το μοναχικό σχήμα και εκοιμήθη ειρηνικά ως Ορθόδοξος μοναχός, με το όνομα Εφραίμ, δίνοντας μαρτυρία πίστεως και ελπίδας.

Ακολούθησε η κεντρική ομιλία από τον Συγγραφέα, Μητροπολίτη Ναυπάκτου κ. Ιερόθεο, ο οποίος ανέπτυξε το θέμα: «Ο φίλος μου ο θανατοποινίτης Αντώνιος – π. Εφραίμ».

Στην αρχή ανέφερε, ότι ο άνθρωπος έχει δημιουργηθεί από τον Θεό «κατ' εικόνα και καθ' ομοίωσή Του». Ο Χριστός είναι το αρχέτυπό του και πρέπει να φθάσει στο καθ' ομοίωσή Του. Κάθε άνθρωπος, ανεξάρτητα από φυλή, φύλο, θρησκεία έχει το κατ' εικόνα και έχει την δυνατότητα να φθάσει στο καθ' ομοίωση, όταν υπάρχουν οι κατάλληλες προϋποθέσεις.

Αυτό σημαίνει ότι ο σκοπός της ποιμαντικής είναι να οδηγήσει τον άνθρωπο στον Θεό.

Και πέρα από την ποιμαντική που ασκούμε στα μέλη της Εκκλησίας υπάρχει και η «ποιμαντική του περιθωρίου». Η κοινωνία συνήθως ωθεί στο «περιθώριο» αυτούς που δεν τους θέλει, γι' αυτό εμείς οι Κληρικοί πρέπει να εξασκήσουμε και αυτήν την «ποιμαντική του περιθωρίου».

Έπειτα είπε, ότι του δόθηκε η δυνατότητα να ασκήσει αυτήν την ποιμαντική σε έναν θανατοποινίτη, ο οποίος έκανε πολλές παραβατικές ενέργειες (ναρκωτικά, διαρρήξεις και άλλα), αλλά τελικά καταδικάστηκε σε θάνατο για μια πράξη που δεν έκανε. Παρέμεινε 38 χρόνια σε φυλακή υψίστης ασφαλείας στην Αριζόνα και εκτελέστηκε την 8 Ιουνίου 2022 με θανατηφόρο ένεση υδροκυανίου.

Πρόκειται για τον Φρανκ Άντγουντ, ο οποίος στην φυλακή βαπτίσθηκε Ορθόδοξος με το όνομα Αντώνιος και την προηγούμενη ημέρα της εκτέλεσης έγινε μοναχός με το όνομα Εφραίμ.

Ο Σεβασμιώτατος είπε, ότι τον βοήθησαν μετά την καταδικαστική απόφαση σε θάνατο μια Χριστιανή, η Ραχήλ που τελικά τον παντρεύτηκε και έγινε και αυτή ορθόδοξη με το όνομα Σάρρα, ο Μητροπολίτης Λεμεσού Αθανάσιος και ο Ηγούμενος της Ιεράς Μονής του Αγίου Αντωνίου Αριζόνας π. Παΐσιος.

Με την πρωτοβουλία του θανατοποινίτη Αντωνίου, ο οποίος διάβασε βιβλία του στην αγγλική γλώσσα διεξήχθη μια αλληλογραφία και ο Σεβασμιώτατος προσπάθησε να σεβαστεί τον πόνο του, να τον βοηθήσει να έχει θάρρος, να ασκείται ησυχαστικά και προσευχητικά μέσα στην φυλακή υψίστης ασφαλείας, και να αντιμετωπίσει την εκτέλεσή του ως ένα γεγονός που θα τον οδηγήσει στον Χριστό.

Η αλληλογραφία αυτή κυκλοφόρησε σε βιβλίο, με τίτλο «Ένας θανατοποινίτης ασκητής», όπου φαίνεται ο αγώνας που έκανε ο Αντώνιος μέσα στην φυλακή για να φθάσει από το κατ' εικόνα στο καθ' ομοίωση.

Τελικά ο Αντώνιος - π. Εφραίμ εκτελέστηκε έχοντας θάρρος και πίστη στον Χριστό, και μάλιστα καθοδηγώντας ο ίδιος τους εκτελεστές του να βρουν την κατάλληλη φλέβα για την θανατηφόρο ένεση.

Ο Σεβασμιώτατος κατέληξε, ότι έχουμε έναν Θεό αγάπης και οικτιρμών, ότι κάθε άνθρωπος έχει πολλές δυνατότητες για την σωτηρία του και εμείς οι Κληρικοί πρέπει να μάθουμε να εξασκούμε με αγάπη και τρυφερότητα την ποιμαντική του «περιθωρίου».

Κλείνοντας την εκδήλωση ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ Δαμασκηνός ευχαρίστησε θερμά τον Μητροπολίτη Ναυπάκτου για την παρουσία του και την ομιλία του, η οποία συγκίνησε ιδιαίτερα το ακροατήριο.

«Είμαι πολύ συγκινημένος, όπως είστε και εσείς και θα ήθελα να μοιραστώ κάποιες σκέψεις μαζί σας, με βάση το βιβλίο, αποσπάσματα του οποίου αναγνώστηκαν, τους ύμνους που αποδόθηκαν, αλλά και την καταληκτήρια ομιλία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου κ. Ιεροθέου.

Το πρώτο είναι, ότι η αμαρτία παραμορφώνει τον άνθρωπο, ενώ η Χάρη του Θεού τον μεταμορφώνει. Δεν υπάρχει τίποτα που δεν μπορεί να θεραπευθεί με την Χάρη του Θεού.

Το δεύτερο είναι, ότι τελικά είναι διαφορετική η κρίση των ανθρώπων από την κρίση του Θεού. Είναι διαφορετική η δικαιοσύνη των ανθρώπων από την δικαιοσύνη του Θεού. Μέσα στην Εκκλησία πρέπει να εκφράζουμε και να προσφέρουμε την αληθινή κρίση του Θεού, ο οποίος δεν ήρθε για να κρίνει τον κόσμο, αλλά για να σώσει τον κόσμο.

Επίσης, μια άλλη σκέψη μου είναι, ότι το βιβλίο αυτό θα έπρεπε να αποτελεί ποιμαντικό εγχειρίδιο για εμάς τους Κληρικούς. Ο Μητροπολίτης Ναυπάκτου το υπαινίχθηκε αυτό σαφέστατα. Μίλησε για τα όρια της ποιμαντικής, για την ευαισθησία που θα πρέπει να διακρίνει τον ποιμένα, για την αγάπη που θα πρέπει να διαθέτει και να εκφράζει.

Ο Σεβασμιώτατος έκανε κάτι, που ίσως ο ίδιος δεν το ομολόγησε, αλλά εγώ το πιστεύω ακράδαντα: συνέπαθε με τον κρατούμενο, μιμούμενος τον Χριστό. Αυτό έκανε ο ίδιος και αυτό είναι το καθήκον του κάθε Κληρικού. Να συμπάσχει με τον

αμαρτωλό. Μόνο όταν συμπάσχουμε με τον άνθρωπο μπορούμε να τον αγαπήσουμε τόσο πολύ που πραγματικά η αγάπη μας να καταστεί σωτήρια και λυτρωτική.

Θέλω επίσης να συμφωνήσω με τον Σεβασμιώτατο, ότι η αγάπη δεν περιορίζεται στα όρια που εμείς θέτουμε. Μια Προτεστάντισσα βίωσε μια αγάπη που μπορεί πραγματικά να γίνει ζητούμενο και μέσα στο χώρο της Ορθοδοξίας. Είναι πολύ σημαντικό αυτό που είπε ο Μητροπολίτης Ναυπάκτου, γιατί εμείς πολλές φορές βάζουμε ταμπέλες στους ανθρώπους και πιστεύουμε, ότι μόνο εμείς έχουμε το προνόμιο να αγαπάμε αληθινά, ενώ τελικά μπορούμε να βρούμε εξίσου αυθεντική και θυσιαστική αγάπη και σε άλλους χώρους. Είδατε, ότι αυτή η γυναίκα προχώρησε τόσο πολύ στην κενωτική αγάπη που έκανε την υπέρτατη θυσία• να συνδέσει τη ζωή της, το όνομά της και την ιστορική της διαδρομή με έναν άνθρωπο που ήταν καταδικασμένος σε θάνατο. Αυτό μάλιστα την απέκλεισε και από το θρησκευτικό και από το οικογενειακό της περιβάλλον», ανέφερε ο Μητροπολίτης κ. Δαμασκηνός.

Ολοκληρώνοντας τον χαιρετισμό του υπογράμμισε ότι το βιβλίο αυτό μας βοηθάει να καταλάβουμε τί σημαίνει πραγματικά η αγάπη που θυσιάζει και θυσιάζεται. «Όλοι πρέπει να αναχωρήσουμε απόλυτα αναπαυμένοι και ενισχυμένοι από αυτά που ακούσαμε σήμερα. Ο καθένας από εμάς είναι ένας “βαρυποινίτης” της ζωής. Δεν έχει σημασία τί κάναμε, αλλά σίγουρα θα κάνουμε κάτι. Μπορεί να μην εκδικαστεί το παράπτωμα μας από την ανθρώπινη δικαιοσύνη, αλλά στα μάτια του Θεού υπάρχει.

Εμείς πρέπει να ελπίζουμε στη δύναμη της μετάνοιας, στη δύναμη της Χάριτος του Θεού, που πάντοτε πάνω από το Σταυρό θα επαναλαμβάνει στον κάθε ληστή «σήμερον μετ' εμού έση εν τω παραδείσω». Ο παράδεισος άνοιξε πρώτη φορά για ένα ληστή και παραμένει ανοικτός όχι για τους “τέλειους”, αλλά γι' αυτούς που πραγματικά έχουν τη δύναμη να μετανοήσουν».

Ο Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας ευχαρίστησε πάλι τον Μητροπολίτη Ναυπάκτου για την παρουσία του και την αγάπη του, διαβεβαιώνοντας τον, ότι και η αγάπη όλων είναι αντίστοιχη προς το πρόσωπό του. Ευχαρίστησε τον Προϊστάμενο του Ναού, Πρωτοπρ. Κωνσταντίνο Καντάνη και τους καλούς του συνεργάτες για την προετοιμασία και την διοργάνωση της εκδήλωσης, καθώς και όλους του παρευρισκομένους, τονίζοντας ότι τα «Δημήτρια» θα καταστούν θεσμός για την μεγαλώνυμο αυτή Ενορία καθώς και για ολόκληρη την πόλη του Αγρινίου.

[Πατήστε ΕΔΩ για περισσότερες φωτογραφίες](#)